

rodzinie utarło się nawet powiedzenie, że „to dziecko składa się z nutek i tanecznych pas”. I rzeczywiście, młodzianka Borowicka zadebiutowała najpierw jako tancerka w Operetce Łódzkiej. Po paru latach tego tańczenia, mimochodem właściwie nauczyła się wielu partii śpiewanych przez ówczesne primadonny. I otrzymała nagłe zastępstwo w roli Arseny w „Baronie cygańskim” J. Straussa. Potem zaangażowano ją do głównych już ról w „Krainie uśmiechu”, „Wesołej wdówce”, „Zemście nietoperza” i „Domku trzech dziewcząt”. Podczas tych łódzkich przedstawień wypatrzył ją Anatol Wroński, który właśnie organizował scenę operetkową w Krakowie. Nakłonił do przeniesienia się do Krakowa i temu miastu pozostała wierna od 1954 roku. W Krakowie zadebiutowała jako tytułowa Marica w operetce Kálmána, wnosząc w tę rolę, jak i w liczne następne, wiele naturalnego wdzięku, umiaru aktorskiego i wysokie walory głosowe. Od razu stała się ulubienicą publiczności. Dalsze partie: Liza w „Krainie uśmiechu”, Hanna Glawari w „Wesołej wdówce”, tytułowa Księżna Cyrkówka, Annina w „Nocy w Wenecji”, Wiktoria w „Wiktorii i jej huzarze”, Saffi w „Baronie cygańskim”, tytułowa Czardaszka - by wymienić te klasyczne, najbardziej pamiętne, utrwalają jej pozycję na scenie krakowskiej, rozstawiają nazwisko i powiększają olbrzymie grono wielbicieli. W Krakowie chodziło się nie do Operetki lecz „na Borowicką”! W sumie na krakowskiej scenie artystka wystąpiła w 38 partiach. Swym temperamentem, werwą, urodą, talentem aktorskim i głosem zawsze fascynowała widzów i słuchaczy. I zawsze też mogła liczyć na ich wzajemność. Nie szczędzono jej pochwał, oklasków, tonęła w kwiatkach. Otrzymywała znakomite recenzje. Ale też na nie zasługiwała: prawidłowo postawiony, piękny dramatyczny sopran o metalicznym brzmieniu, dużej skali i wolumenie, wyrównany we wszystkich rejestrach, bardzo dobra dykcja, niezawodność aktorska. Zawsze uroczo wyglądała, zawsze pięknie śpiewała, porywała temperamentem widzów i partnerów. A miała ich znakomitych: m. in. Kazimierz Rogowski, Kazimierz Pustelak, Roman Węgrzyn, Janusz Żelobowski, Edward Adler, Włodzimierz Kotarba. Napisano kiedyś o Iwoni Borowickiej: „posiadała umiejętność bycia na scenie. Posiadała klasę. Tego nie nauczy żadna szkoła, to trzeba mieć we krwi”.

Jacek Chodorowski

OPERA KRAKOWSKA

ul. Lubicz 48, 31-512 Kraków
tel. (48 12) 628 91 01
fax (48 12) 628 91 03
e-mail: opera@opera.krakow.pl
www.opera.krakow.pl

SPRZEDAŻ BILETÓW

SCENA OPEROWA – Teatr im. J. Słowackiego,
pl. św. Ducha 1, tel. (48 12) 421 16 30, 424 45 28
SCENA przy ul. Lubicz 48
tel. (48 12) 421 42 00
Internetowa sprzedaż biletów www.ebilet.pl

Opera Krakowska - instytucja kultury
Województwa Małopolskiego

Sponsorzy:

Sponsorzy Roku Iwony Borowickiej:

Patronat medialny:

Dawnych wspomnień czar

Gala dedykowana pamięci
IWONY BOROWICKIEJ
primadonny krakowskiej operetki

17, 18 września 2004 r.
Scena przy ul. Lubicz 48

Realizatorzy:

Kierownictwo muzyczne: Piotr Sułkowski

Scenariusz i reżyseria: Jan Wilga

Oprawa plastyczna: Bożena Pędziwiatr

Przygotowanie chóru: Ewa Bator

Przygotowanie baletu: Elżbieta Towarnicka-Niedźwiedz

Artystkę wspominają: Jacek Chodorowski i Jan Wilga

Program koncertu:

Część 1

Film „Iwona Borowicka - Giuditta"

E. Kálmán „Hrabina Marica", Czardasz Maricy, *Gdzie mieszka miłość* – Marta Abako

E. Kálmán „Hrabina Marica", aria Tassilla *Graj, Cyganie!* – Jan Wilga

E. Kálmán „Hrabina Marica", duet Lisy i Żupana *Jedź do Varasdin* – Marta Poliszot, Wojciech Wróblewski

P. Ábrahám „Wiktoria i jej huzar", aria Koltaya *Daleko w kraju naszym* – Kazimierz Różewicz

E. Kálmán „Hrabina Marica", duet Maricy i Tasilla *Gdy blaskiem gwiazd* – Krystyna Tyburowska, Jan Wilga

J. Strauss, Polka Tritsch - Tratsch

F. Lehár „Kraina uśmiechu", aria Su Czonga *Twoim jest serce me* – Jan Zakrzewski

J. Talarczyk „Kariera panny Mary", pieśń Mary *Przeminęło to, co szczęściem się zdawało* – Marta Abako

F. Lehár „Kraina uśmiechu", duet Su Czonga *Herbatka sam na sam* – Małgorzata Lesiewicz, Kazimierz Różewicz

F. Lehár „Carewicz", aria Soni *Zjawi się kiedyś* – Krystyna Tyburowska

R. Sielicki „Dama od Maxima", pieśni Lulu *To właśnie ja, Lulu!* – Marta Poliszot

Część 2

M. Lida „Czardasz"

E. Kálmán „Księżniczka czardasza", *Czardasz Silvy* – Bożena Zawiślak-Dolny

J. Strauss „Noc w Wenecji", aria *Wierność, co to, to nie* – Ewa Warta-Śmietana

J. Strauss „Wiedeńska krew", duet Gabrieli i Hrabiego *Wiedeńska krew* – Małgorzata Lesiewicz, Jan Zakrzewski

C. Zeller „Ptasznik z Tyrolu", aria *Lat dwadzieścia miał mój dziad* – Jan Wilga

J. Strauss „Walc cesarski"

F. Lehár „Wesoła wdówka", aria Hanny *Vilja* – Krystyna Tyburowska

J. Strauss „Wiedeńska krew", duet Pepi i Józefa *Na Hietzingu* – Marta Poliszot, Wojciech Wróblewski

M. Lida „Miłość szejka", aria *Chciałbym ci nieba przychylić* – Janusz Żelobowski

E. Kálmán „Księżniczka czardasza", duet *Tłumy fraków* – Bożena Zawiślak-Dolny, Janusz Żelobowski

J. Strauss „Baron cygański", aria *Wielka sława to żart* – Jan Zakrzewski

F. Lehár „Wesoła wdówka", finał *Usta milczą, dusza śpiewa* – wszyscy wykonawcy

Film „Iwona Borowicka - Gdzie mieszka miłość"

J. Strauss, Marsz Radetzky'ego

Wykonawcy:

Soliści, Orkiestra, Chór i Balet Opery Krakowskiej oraz Soliści gościnni

Iwona

Borowicka była niewątpliwie wybitną osobowością polskiej sceny muzycznej. Publiczność ją uwielbiała, partnerzy podziwiali. Przedstawienia z jej udziałem miały w sobie coś elektryzującego, niecodziennego. Nic więc dziwnego, że pamięć o tej wspaniałej artystce, Wielkiej Primadonnie Operetki, trwa nadal. 37 lat występowała na scenie. 30 lat była Pierwszą Damą Operetki Krakowskiej. Urodziła się w Łodzi. Tam też już we wczesnej młodości podjęła naukę muzyki: szkoła baletowa Zygmunta Dąbrowskiego, szkoła wokalna prof. Grzegorza Orłowa (umiejętności wokalne doskonaliła potem w Krakowie u znakomitej śpiewaczki i pedagoga Janiny Tisserant-Parzyńskiej) oraz aktorska Tadeusza Wołowskiego i Władysława Szczawińskiego. Taniec i śpiew pasjonowały Iwonę od dzieciństwa. W jej